DIN NOU, UN REUȘIT CONCURS LA PLOIEȘTI

● Anișoara Matei (Dinamo) a egalat recordul țării la pistol cu aer comprimat

● Ion Corneliu (Steaua), un merituos cîștigător la pistol

TIR

Simbătă și duminică s-a desfășurat la Ploiești, în organizarea federației de specialitate și a clubului Petrolul, o mare competiție de tir la arme cu aer comprimat dotată cu **„Cupa a 25-a aniversare a Republicii"**. La întrecerile organizate în condiții excelente (minipoligonul a fost instalat în sala de jocuri a clubului Petrolul și a avut 25 de linii de tragere, mai multe ca la alte concursuri ținute la noi în țară) au participat aproape 150 de trăgători, între care toți fruntașii tirului românesc. La ambele probe, pușcă și pistol, s-au obținut, în general, rezultate valoroase la aproape toate categoriile de concurenți, media cifrelor realizate de către primii șase clasați fiind mai mult decît mulțumitoare pentru acest început de sezon în tirul de sală.

Competiția ploieșteană, avînd și un caracter de selecție în vederea alcătuirii loturilor pentru C.E. de sală (februarie, Linz—Austria), a fost deosebit de disputată. O contribuție remarcabilă la reușita confruntărilor au adus-o și unii dintre concurenții mai tineri, dar deosebit de ambițioși, care au reușit să se impună cu autoritate. Dintre ei s-a detașat, în mod surprinzător, tînărul pistolar al clubului Steaua **Ion Corneliu**, care și-a înscris numele pe lista cîștigătorilor de la pistol, unde au fost prezenți, toți așii, în frunte cu campionul continental al probei, Dan Iuga, și experimentații I. Pieptea, M. Roșca, L. Giușcă, I. Tripșa etc.

Reprezentanții clubului Dinamo au dominat întrecerile, cucerind trofeul pus în joc. Ei s-au evidențiat, în mod deosebit, la probele feminine (senioare) și la pușcă bărbați, unde **Marin Ferecatu** a cîștigat în urma unui pasionant „duel" cu stelistul Ilie Codreanu. Ne-a plăcut cum au voluat și **Anișoara Matei** (Dinamo) — singura sportivă la acest concurs care a egalat un record național — **Silvia Bujdei** (U.T.A.), precum și juniorii **Marian Mirea** (I.E.F.S.) și **Ionel Andrei** (Metrom Brașov).

IATĂ REZULTATELE : **pușcă cu aer comprimat 40 „diabolouri" : seniori : 1. M. Ferecatu (Dinamo) 378 p (ultima decadă 96 p)**, 2. I. Codreanu (Steaua) 378 p (95), 3. St. Caban (Dinamo) 377 p, 4. E. Satala (Dinamo) 376 p, 5. P. Sandor (Steaua) 376 p, 6. Gh. Vasilescu (Olimpia) 376 p. **Senioare : 1. Mariana Feodot 379 p**, 2. Veronica Stroe 374 p, 3. Marina Tomescu-Vasiliu 373 p, 4. Ioana Șerbănescu 370 p (toate de la Dinamo), 5. Magda Borcea (I.E.F.S.) 368 p, 6. Melania Petrescu (Dinamo) 384 p. **Juniori : 1. M. Mirea (I.E.F.S.) 369 p**, 2. E. Vasiliu (Petrolul Ploiești) 368 p, 3. I. Vochin (C.P.M.B.) 364 p. **Junioare: 1. Vasilica Manea (Unirea Focșani) 368 p**, 2. Angela Tudorică 366 p, 3. Anca Iuga 365 p (ambele de la Dinamo). **Pistol cu aer comprimat 40 „diabolouri" : seniori : 1. I. Corneliu (Steaua) 378 p**, 2. I. Pieptea 377 p (u.d. 95), 3. D. Iuga 377 p (u.d. 94), 4. M Roșca 376 p (toți de la Dinamo), 5. N. Ciotloș (Steaua) 373 p, 6. M. Tapu (I.E.F.S.) 372 p. **Senioare : 1. Anișoara Matei (Dinamo) 382 p — record egalat**, 2. Ana Buțu (Olimpia) 366 p, 3. Liliana Ionescu (Olimpia) 356 p, 4. Monica Șerban 349 p, 5. Olimpia Demetriade 343 p, 6. Viorica Mihalcea 349 p (toate de la Dinamo). **Juniori : 1. I. Andrei (Metrom Brașov) 368 p**, 2. M. Trușcă (Metalul) 366 p, 3. A. Cristea (Dinamo) 366 p. **Junioare: 1. Silvia Bujdei (U.T.A.) 363 p**, 2. Oana Teodorescu (I.E.F.S.) 354 p, 3. Mihaela Manciu (Dinamo) 349 p.

Clasament general : 1. Dinamo București 171 p, 2. I.E.F.S. 52 p, 3. Metalul București 33 p, 4. Brașov 26 p, 5. Olimpia București 23 p, 6. Steaua 22 p.

Arbitrii concursului (A. Săceleanu, R. Ciselschi și G. Popovici), ca și cei ce au amenajat poligonul, în frunte cu antrenorul clubului Petrolul, L. Cristescu, au fost cu toții la înălțime.

Toma RABȘAN

Performera nr. 1 a întrecerilor de pistol de la Ploiești : Anișoara Matei (Dinamo), cu 382 p a egalat recordul național al probei

Foto : ȘT. CIOTLOȘ

fotbal

DUPĂ PRIMA MANȘĂ A ÎNTRECERII DIVIZIONARE

STEAUA DOMINĂ, DE JUSTEȚE, ÎNĂLȚIMILE REDIMENSIONATE ALE CLASAMENTULUI

La sfîrșitul ediției trecute a campionatului republican, Steaua — acumulînd cu o surprinzătoare dificultate de-abia 30 de puncte — ocupase, atunci, în vară, un modest loc 9, în „fruntea" celei de a doua jumătăți a clasamentului. Evident, echipa nu-și găsise cadența chiar din primul an și schimbului de antrenori, acuza o mai veche lipsă de coeziune și părea debusolată, la granița dintre o idee de joc cunoscută, dar care se cerea înlocuită, și o alta — insuficient însușită, care însă i se pretindea a fi aplicată.

În această situație, cei care știau mai bine rosturile echipei militare și dimensionau lucid pretențiile acesteia pe planul performanței, au înțeles — înaintea unui nou examen competițional — că este cazul și timpul a se opera cîteva mutații de efectiv, care să asigure o creștere de fond a valorii, în ansamblu, a lotului. Și a urmat, în consecință, o puternică infuzie de jucători de cea mai bună calitate fotbalistică : Dumitru, Iordache, Dumitriu IV, Voinea, Aelenei. La aceasta s-au adăugat o excelentă bază materială a instruirii, un program de antrenamente judicios și echilibrat, o mai bună utilizare a perioadei pregătitoare.

Și Steaua a pășit în cea de a 55-a ediție a campionatului republican cu sentimentul încrederii în reușită, confirmînd — după consumarea a 15 etape — așteptările, concretizate prin ocuparea primului loc în clasamentul turului și titlul de campioană neoficială de toamnă. Cum a ajuns până aici ? Să încercăm a o urmări retrospectiv, de-a lungul acestei prime jumătăți a întrecerii divizionare, în cadrul căreia distingem — din punct de vedere al comportării și al rezultatelor obținute — trei perioade principale.

Prima dintre acestea ar putea fi denumită a **„instabilității"**. Ea cuprinde etapele 1—5 inclusiv și se caracterizează prin : căutări de formule optime de echipă, impuse obiectiv de concurența mare pe posturi (în special în atac) și de o prelungită serie de accidente (Dumitriu IV, Smarandache, Voinea) ; prin scăderea rezistenței de joc în finaluri de partide (cu Rapid și Farul) ; printr-o alternanță de jocuri bune, cu evoluții la limita mediocrității ; printr-o eficacitate ofensivă medie, exprimată în raportul negativ al loviturilor la poartă (72—84), al loviturilor de colț (23—39) și numărul relativ mic al golurilor înscrise (8), față de cele primite (5). Astfel, după cinci etape, Steaua acumula 5 puncte, ocupînd locul VIII în clasament, ceea ce reprezenta poziția sa cea mai coborîtă din întreg sezonul de toamnă.

Cea de a doua perioadă este aceea a **„ascensiunii"**. Mai scurtă decît prima, cuprinzînd numai patru etape (de la a 6-a la a 9-a), ea este, în schimb, foarte productivă și decisivă în tentativa de escaladare spre vîrful piramidei. De remarcat că reușita acestei tentative colective a fost direct influențată de formidabila „serie Năstase", cu cele 7 goluri ale sale în numai trei meciuri ! Steaua evoluează acum din ce în ce mai sigură pe posibilitățile sale, în ciuda chiar a handicapului suferit prin accidentarea a două din piesele sale de bază, Dumitru și Iordache. Jocul formației militare capătă o pronunțată nuanță de realism, dozarea efortului este mai bună, ceea ce-i permite să controleze finalurile de meci și să se impună în fața adversarilor. Neînvinsă în aceste patru partide ale perioadei de ascensiune, Steaua realizează la toți indicii eficacității bilanțuri pozitive : 70—57 raportul șuturilor la poartă, 41—26 al loviturilor pe spațiul porții, 24—23 la cornere și 13—4 golaveraj ! În minutul 90 al etapei a 9-a, formația antrenată de V. Stănescu se instalează astfel, pentru prima oară în ultimii patru ani, în fruntea plutonului divizionar, cu 12 puncte.

A treia perioadă și ultima este aceea a **„consolidării și conservării poziției de lider"**. Formula de echipă capătă o mai mare stabilitate, echilibrul dintre compartimente este ceva mai evident, prestațiile lui Dumitru mai aproape de posibilități, defensiva mai puțin ezitantă, calitatea jocului colectiv atinge uneori limitele superlativului, așa cum a fost cazul în partidele cu Dinamo și Steagul roșu. În cele 540 de minute cuprinse între etapele a 10-a și a 15-a inclusiv, Steaua a șutat de 87 de ori la poartă, de 35 ori pe spațiul porții, a executat 35 de lovituri de colț și a înscris 6 goluri față de numai 3 primite. O contribuție deosebit de importantă la reușita, în final, a echipei militare a avut-o, fără îndoială, și portarul de rezervă, Carol Haidu, aproape imbatabil pe parcursul ultimelor trei întîlniri, în care l-a înlocuit și l-a învins în duel indirect pe titularul Vasile Iordache.

Sintetizînd acum — cu ajutorul elementelor de obiectivizare a jocului — activitatea în ansamblu a formației din Calea Plevnei, vom putea înscrie, în dreptul său, la capătul celor 15 etape ale turului o serie de cifre și date deosebit de semnificative și anume :

● numărul de jucători folosiți : 22 Pe posturi : 3 portari, 6 fundași, 4 mijlocași și 9 atacanți. De unde deducem și o anumită orientare a căutărilor, pentru găsirea formulei optime de echipă ;

● înlocuiri efectuate în timpul celor 1350 de minute de joc : 18. Pe posturi : 2 fundași, 2 mijlocași și (14)! înaintași. Concluzia ? Se impune de la sine ;

● formația de bază — cu cea mai mare stabilitate : Iordache (Haidu) — Sătmăreanu Ciugarin, Negrea, Hălmăgeanu — Dumitru, Vigu — Pantea, Tătaru, Iordănescu (Năstase), Aelenei. Indiscutabil, un „unsprezece" echilibrat și redutabil ;

● raportul general al șuturilor la poartă : 229—216 ; pe spațiul porții : 102—97. Frecvență și precizie satisfăcătoare.

● goluri înscrise : 27, dintre care 13 în prima repriză și 14 în a doua. O simetrie elocventă. Repartiția acestor goluri, pe posturile jucătorilor care le-au realizat : înaintașii din linia întîia 14 (Pantea — 1, Tătaru — 2, Năstase — 8, Voinea — 3) și atacanții din linia a doua, 13 (Dumitru — 6 și Iordănescu — 7). Așadar, un indiciu grăitor în ce privește concretizarea ideii de joc și echilibrul între compartimente.

● goluri primite : 12. Dintre acestea, 4 în repriza 1-a și 8 a în cea de-a doua. Se pare că dublarea numărului de goluri la pasiv, în repriza secundă, este consecința scăderii concentrării apărătorilor și a reducerii treptate a aportului înaintașilor (renunțarea la presing) în acțiunile defensive ale echipei. Din cele 12 goluri înscrise de adversari, 9 sînt opera virfurilor de atac (jucători în grija fundașilor centrali) și 3 ale fundașilor laterali (!).

Acestea au fost cîteva elemente obiective de analiză ale unei evoluții competiționale care în finalul primei jumătăți a campionatului a permis formației Steaua să totalizeze un număr de 20 de puncte, să ocupe — pe merit — primul loc în ierarhia turului și să se reabiliteze în acest fel, pînă la urmă, în anul aniversării pătrarului de veac de existență a clubului.

Considerată din unghiul strict al luptei pentru clasament, o asemenea performanță apare deosebit de valoroasă și lăudabilă în același timp, ea constituind rodul așteptat al unui susținut efort colectiv. Privind însă și dincolo de performanța în sine și raportînd realizările echipei militare — în ansamblul lor — la posibilități și la obiectivele de bază ale fotbalului nostru, va trebui să recunoaștem că Steaua a etalat, în acest sezon recent încheiat, doar o parte din ceea ce în mod normal pretindem de la ea și de la o candidată autentică la titlul de campioană. Și, spunînd acest lucru, ne gîndim deopotrivă la marile resurse sportive și morale ale lotului de jucători, nevalorificate încă plenar, și la obligațiile în perspectivă pe care vor trebui să le onoreze aceștia (jucătorii), într-o eventuală participare la una dintre marile competiții europene. (Acestea din urmă fiind, de fapt, în ultimă instanță, termenul major de referință, atunci cînd vrem să vorbim de marea performanță).

Și, pentru a ajunge cu adevărat alci, antrenorii echipei militare, Valentin Stănescu și Gh. Constantin, știu — fără să le mai fie sugerat din altă parte — ce și cît mai au de făcut. În fața lor stă înainte de toate, sarcina definirii profilului valoric al unora dintre jucătorii tineri și apoi al echipei în ansamblul ei. Aici ni se pare necesar a fi concentrate principalele eforturi în perspectivă ale activității de instruire și educație. Pentru că aici este și munca cea mai grea. Cu atît mai grea cu cît, pe undeva, exagerîndu-se aprecierile în privința valorilor individuale certe ale lotului, s-au făcut adeseori anticipări și pronosticuri, privind finalul întrecerii competiționale, încît unii erau tentați să creadă că Steaua nu prea mai are probleme în acest campionat. Or, lucrurile nu au stat și nu stau deloc așa. Fiindcă pentru a ajunge aici unde a ajuns, în fruntea plutonului divizionar, Steaua a făcut apel în primul rînd la buna pregătire a lotului, la dorința de afirmare și de confirmare a valorii jucătorilor ei și nu la cartea lor de vizită sau la elemente de conjunctură.

Va reuși ea oare, formația militară, să-și continue drumul victorios și dincolo de aceste prime reușite ? La primăvară, lupta va fi și mai aspră, iar asaltul urmăritorilor și în special al dinamoviștilor bucureșteni), va fi indiscutabil lipsit de menajamente. Deocamdată, Steaua domină înălțimile clasamentului și așteaptă, desigur, cu optimism returul. Asta pentru că și tradiția din ultimii zece ani — cu comportări și rezultate mai bune în sezonul de primăvară — este, nu numai teoretic, de partea sa.

Mihai IONESCU

Pantea, scăpat de sub supravegherea apărătorilor brașoveni, va înscrie primul gol al unei victorii ce va decide titlul de campioană de toamnă a echipei sale. (Fază din meciul Steagul roșu — Steaua 0—2).

Foto : S. BAKCSY

SPORTIVII CARE SE PREGĂTESC TEMEINIC ȘI CONCUREAZĂ CU AMBIȚIE ÎNVING !

(Urmare din pag. I)

tori și sub privirile a sute de milioane de telespectatori, doi campioni olimpici se îmbrățișau, iar cel mai puternic dintre „grei", Nicolae Martinescu, îl purta într-un braț pe cel mai puternic dintre „cei mai ușori", Gheorghe Berceanu, în sufletele celor doi sportivi români se împletea trăirea unei mari satisfacții personale cu bucuria datoriei împlinite față de țară, pentru a cărei glorie sportivă luptaseră admirabil.

După cum se știe, printre cele mai dramatice curse de viteză de la Olimpiadă a fost finala de 100 m. garduri femei. Dramatismul a constat în faptul că reprezentanta țării noastre, **Valeria Bufanu**, care a fost ultima pe prima parte a cursei, **a reușit printr-un extraordinar efort de voință să depășească în final 6 adversare și să termine pe locul II, amenințînd chiar și primul loc.** Frumoasele aspirații de a cuceri o medalie olimpică — afirma Valeria Bufanu la ședința ulterioară de analiză cu atleții — s-au înfiripat în mintea ei încă de la vîrsta de 13 ani, cînd a început să practice atletismul. Pentru realizarea lor, ea a muncit ani în șir cu o dăruire, cu o pasiune rar întîlnită.

La Olimpiada de la München, luptătorul **Victor Dolipschi** a avut nesansa de a întîlni, în primul tur, pe cel mai bun sportiv al categoriei peste 100 kg, sovieticul Roscin, la care a pierdut prin descalificare. Cu patru puncte negative și cu o programare, în continuare, numai cu sportivi dintre cei mai valoroși, șansa lui de a mai rămîne în concurs mai mult de una sau maximum două întîlniri era teoretic pierdută. Dolipschi nu s-a resemnat însă : **considerînd că mai există o posibilitate în care, numai el credea și cu o ambiție fantastică a continuat competiția propunîndu-și să atingă un obiectiv ce părea imposibil de realizat — învingerea viitorilor adversari înainte de limită, prin tuș sau descalificare.** Finalul celui de-al treilea meci, hotărîtor pentru cucerirea medaliei de bronz, îmi va stărui mult timp în memorie. **După o luptă acerbă, căreia Dolipschi i-a imprimat permanent un ritm ofensiv infernal, el își aduce adversarul, luptătorul vest-german Wilfrid Dietrich, într-o asemenea stare de epuizare încît, cu 50 de secunde înainte de terminarea partidei, arbitrii au trebuit să oprească lupta. Înfrîngerea lui Dietrich prin descalificare era de necrezut, atît pentru el cît și pentru spectatorii care îl susținuseră cu înflăcărare.**

Nu de mult, cu prilejul finalei „Cupei Davis", sportivul **Ion Țiriac** s-a impus admirației noastre, demonstrînd în evoluțiile sale cîtă importanță are o voință puternică, dorința de a învinge, conștiința patriotică de a reprezenta cu cinste și a contribui la afirmarea țării în lume. **Este, într-adevăr, emoționant să vezi că și atunci cînd pierde, un sportiv are tăria de a lupta în limitele maxime ale dăruirii.** Jucători și specialiști, spectatori și telespectatori au înțeles atunci că au în fața lor un admirabil exemplu de voință, abnegație și deplină dăruire. **Am văzut atunci, și am aplaudat sincer, entuziast, nu numai un mare jucător de tenis, ci și un sportiv de frunte al țării întrunind, remarcabil, toate acele înalte calități morale pe care le dorim fiecăruia dintre performerii români.**

Stimei și respectului nostru li s-au impus și alți sportivi, dar spațiul nu ne permite înfățișarea tuturor celorlalte fapte ce merită prețuire.

Se pune întrebarea : care este izvorul acestei forțe inepuizabile de energie, ce a fost hotărîtor în ascensiunea acestor tineri spre culmile gloriei sportive ? Ce ar merita să generalizăm și să înrădăcinăm trainic în întreaga activitate a sportivilor noștri fruntași ?

Explicația se găsește într-un adevăr simplu, extrem de simplu și evident, pe care îl afirmă cel mai bine campionul olimpic și mondial la lupte **Gheorghe Berceanu.** Întrebat fiind de un ziarist ce l-a ajutat să cucerească medalia de aur și titlul de campion olimpic la München, el a răspuns : **„Am fost foarte bine pregătit. Antrenorii mei, cărora le mulțumesc din tot sufletul, m-au învățat încă de la primii pași pe saltea că sportul de performanță cere muncă și sacrificiu. N-am ezitat nici o secundă. Am lucrat enorm pentru că am fost hotărît să aduc țării cel mai prețios trofeu ce-l poate obține un sportiv : medalia de aur și titlul de campion la Olimpiadă".**

Din acest răspuns, ca și din multe alte fapte desprindem argumente convingătoare ale forței conștiinței înaintate. **Succesele marilor sportivi se datoresc unei pregătiri sportive temeinice, dar și calităților psihice excelente, înaltei conștiințe, simțului datoriei, sentimentului de maximă responsabilitate și conștiinciozitate.** Animați permanent de dorința de a se autodepăși, ei se angajează cu hotărîre și pasiune printr-o muncă perseverentă în antrenamente și printr-un mare spirit de luptă în competiții. **Tot ceea ce ei fac în munca de zi cu zi este pătruns de seriozitate și disciplină, de participare cît mai activă și conștientă, intransigență față de orice neajunsuri și de automulțumire.** Aceste importante calități îi ajută pe sportivi ca în condițiile adesea dificile să depășească greutățile, momentele de descurajare ale înfrîngerilor, le generează optimismul, entuziasmul. **Voința de fier și ambiția sînt forțe ce îi însuflețesc spre minunate fapte de eroism sportiv.** Aceasta este o cerință fundamentală pentru a obține performanțe în sport, iar învățămintele ce se cer trase din faptele pe care le-am prezentat ne arată că **sportivii care se pregătesc cu seriozitate și temeinic, care se mobilizează în lupta sportivă cu tot potențialul lor fizic, tehnic, tactic și de voință și care îndrăznesc mai mult decît au dovedit că pot, ÎNVING.**

ȘTEFAN ONISIE: „VACANȚA ÎNSEAMNĂ ÎN PRIMUL RÎND REFACERE PSIHICĂ"

L-am întîlnit zilele acestea pe antrenorul universitarilor clujeni, Ștefan Onisie. Se află acasă, la București, în vacanță. Discuția pe care am purtat-o s-a referit în final tot la fotbal. Am primit asigurarea că, în returul campionatului, formația clujeană va depăși „punctul critic" și va urca pe verticala clasamentului, țintind unul din locurile fruntașe.

— Dacă a-ți mai fi jucător, cum v-ați petrece vacanța de iarnă ?

— Pe vremea cînd jucam la Steaua, perioada intercompetițională de iarnă însemna pentru mine în primul rînd refacere psihică. Căutam să uit definitiv de fotbal. Mă deconectam făcînd dese plimbări în aer liber, scurte excursii, la care se adăuga și odihna activă, eu jucînd baschet, înotînd sau mergînd la patinaj. Astfel reușeam să revin cu forțe proaspete la primul antrenament.

— Credeți că jucătorii de azi procedează la fel ?

— Din păcate, numai o parte infimă. Actualii jucători consideră campionatul un calvar și, odată scăpați de îndatoririle antrenamentelor, se răzbună pe propria lor ființă, făcînd multe abuzuri. În loc să ducă o viață cumpătată, „șuetele" cu așa zișii suporteri se prelungesc la infinit.

— Deci, după cîte înțeleg, există influențe negative din exterior ?

— Desigur. Se știe că există foarte mulți oameni care iubesc fotbalul. Pînă aici, nimic de condamnat. Dar aceștia greșesc cumplit crezînd că se fac apropiați jucătorilor numai oferindu-le un pahar de vin în plus. Dacă țin neapărat să-și manifeste simpatia, există și alte căi. Sînt cunoscute cazurile în care mulți jucători au încheiat mult prea devreme activitatea tocmai datorită unor astfel de prieteni. Majoritatea jucătorilor uită că perioada precompetițională de iarnă este cea mai grea din întreg anul. Organismul este supus unor eforturi suplimentare, în condiții de lucru foarte dificile, pe zăpadă, și la temperaturi deseori scăzute. Or, dacă ei se prezintă vlăguiți, fără resurse fizice minime, trebuie să reiei totul de la capăt, pentru obținerea unor parametri fizici cît de cît ridicați, pe fondul cărora să poți aplica și elementele tehnico-tactice ale antrenamentului.

— Ce le recomandați jucătorilor ?

— Mai întîi, un echilibru în toate privințele. Să se abțină de la tentațiile excesive ale zilelor de vacanță. O mare grijă și în privința rației alimentare, pentru a nu depăși greutatea unui sportiv de performanță. Multă mișcare, activitate sportivă, dar fără fotbal — numai cu jocuri complementare. Dacă vor proceda așa, vor reuși să treacă cu mai mare ușurință peste antrenamentele din timpul iernii, iar la reluarea campionatului vor simți, în timpul jocurilor, că se află într-o dispoziție deosebită tocmai datorită unei prospețimi fizice.

Gheorghe NERTEA

TURUL S-A JUCAT ÎN PRIMA ETAPĂ !...

Pentru mulți, titlul acesta nu poate fi decît o figură de stil fortată și nimic mai mult. Poate chiar o afirmație inutilă, acum, cînd campionatul și-a tras cortina peste al XV-lea act ; acum, cînd toate discuțiile gravitează în jurul clasamentului de toamnă și al întîmplărilor din finalul stagiunii. Dar tocmai de aceea, o retrospectivă a etapei de debut relevă elemente neașteptat de interesante și mai mult decît „strict accidentale"... Pentru că, să nu uităm, în acea duminică de 20 august...

...**Steaua** înscria nu mai puțin de patru goluri unei formații bine cotate la ora aceea, **A.S.A. Tg. Mureș** (Steaua, liderul de azi, are cea mai eficace linie de atac, în momentul de față, iar team-ul lui Bone, revelație în sezonul trecut, a terminat turul modest, pe locul XII...)

...**Petrolul**, echipă abia scăpată de retrogradare, reușea, la Ploiești, un joc bun și un rezultat onorabil (1—1) în fața lui **Dinamo**, hotărîtă din start să se „bată" pentru altitudinile maxime. Ambele **team**-uri au repetat jocul lor bun în acest tur și se află, acum, în primele 4 poziții...

...**Farul** avea să cîștige greu (1—0) meciul său cu **C.F.R. Cluj**. Dar, în cronica de atunci, se preciza că Farul s-a mai stins în partea a doua a jocului, în timp ce **„C.F.R. Cluj" a venit să demonstreze (și a reușit !) încă din startul ediției că nu întîmplător a realizat un tur excelent în campionatul trecut".** Farul s-a stins și în partea a doua a turului, ajungînd dincolo de „geamandură", pe locul XIII, după ce fusese și lider, iar C.F.R. Cluj e pur și simplu revelația sezonului, aflîndu-se pe locul 6, fiind și campioana deplasărilor (2 victorii și 2 remize)...

...**„U" Cluj**, echipă de „Cupa U.E.F.A.", remiza, surprinzător, pe Someș, (2—2) cu Jiul, în plină restructurare. Studenții lui Onisie se află astăzi lîngă „valea suspinelor", pe locul 14, iar minerii antrenați de Coidum au ajuns la nivelul nr. 3...

...**La Arad**, o victorie a orgoliului. **U.T.A.** învingea cu 2—1 echipa campioană, **F. C. Argeș**, dar ambele **team**-uri trădau destule slăbiciuni. Nu căutați, acum, cele două nume mai sus de locul IX !...

...În fața a 20.000 de oameni (ceea ce-i un procent obișnuit la Craiova), **Rapidul** pierdea din nou (1—2) acolo unde **„nu a cîștigat niciodată din 1964 încoace"**. E poate singurul meci al primei etape care n-avea să anticipeze ceva esențial. Pentru că, **cine** s-ar fi gîndit atunci că Rapidul se va regăsi abia după etapa a VII-a ?...

...**Sportul studențesc** pierdea acasă, la debutul în prima divizie, anunțînd că se va chinui mult în noua societate. Studenții aveau să mai piardă destule lupte, ajungînd acum să dețină „lanterna", cu numai opt puncte. Atunci, îi învinsese în Capitală o echipă **(Sport club Bacău)** care se poate lăuda astăzi cu cinci puncte obținute în deplasări, dintre care o victorie la Brașov și un egal la Pitești...

...În sfîrșit, **la Reșița**, cealaltă debutantă, **C.S.M.**, nu reușea decît un 0—0 în fața brașovenilor. În pofida echilibrării sale treptate, echipa lui Reinhardt a mai pierdut 5 puncte acasă, nescăpînd de obsesia retrogradării.

Aceasta a fost prima etapă ! O etapă de mari anticipații. O etapă care — cu cîteva excepții — a reprodus la o scară mică istoria acestui tur de campionat. Probabil că unii vor pune totul pe seama simplei coincidențe. Am ignora, însă, că valorile se pot defini încă din start, iar un campionat, chiar dacă începe înainte de prima etapă, se definește foarte mult și prin dimensiunile morale generate de debut.

Va veni și prima etapă a returului. Îi vom găsi, oare, și ei o asemenea corespondență la sfîrșitul acestui campionat ? Probabil că mulți vor căuta răspunsul în această vacanță și în lunile de pregătiri care vor începe în ianuarie. Probabil...

Mircea M. IONESCU

ACEST CONTROVERSAT 4-3-3...

Se vorbește mult, în ultima vreme, despre proiectul 4—3—3 al echipei naționale. Există păreri pro și, mai multe, **contra.**

Ce reprezintă, de fapt, acest 4—3—3 ?

Formula nu e nouă. Dimpotrivă. Ea are aproape 15 ani. Brazilienii, la Stockholm, au jucat-o în stare pură. Zagalo era un veritabil mijlocaș cu nr. 11 pe spate. După vreo zece ani, am încercat-o și noi. Dacă nu mă înșel, așa s-a jucat la 0—1, cu Italia, după Zürich.

În ciuda faptului că ideea este veche, conjunctura de astăzi face din ea o formulă de avangardă.

Ce a determinat, la urma urmelor, acest 4—3—3 ?

Ea reprezintă revolta unui singur om. Acest om se numește Dinu Fostul stoper al echipei naționale s-a regăsit în curtea copilăriei, obsedat de ineficacitatea artiștilor prea abstracți din avangardă și s-a decis să se arunce în față. Vrînd-nevrînd, tumultul din capul și inima lui Dinu s-a transmis tuturor. Și astfel, formula capătă treptat viață, chiar dacă, poate, nu are o acoperire deplină.

Dinu, cel mai englez dintre jucătorii români, nu mai suportă rondeletele de la mijlocul terenului și mai ales pe cele din fața porții adverse. În noul său post de mijlocaș-centru, el vrea să fie un animator. Asprul half dinamovist a simțit că Dumitru cochetează prea mult cu mingea, că Radu Nunweiller descrie broderii prea dense, că Dobrin încarcă tortul cu prea multă frișcă, că Dumitrache se furișează prea des pe marginile terenului, unde iarba e mai grasă și mai puțin roasă de crampoane.

Există în jocul lui Dinu, mai ales în ultima vreme, o frenezie care depășește firesc, calculele. Poate că pasa aceea lungă va fi mai des interceptată de stoperul advers decît de Dumitrache, dar Dinu știe că asta este singura soluție de stimulare a unui vîrf deocamdată șovăielnic. Poate că pasa aceea lungă îi va obliga pe cei de la mijloc să se replieze încă o dată, cu prețul unor eforturi sporite, dar Dinu știe că o altă alternativă, în afara alergării generoase, pe care el o servește fără preget, nu există.

Această **linie de trei**, creație spontană a unui jucător nemulțumit, are misiunea de a susține eforturile nu prea intense ale unor vîrfuri obișnuite să încinte printr-o fentă subtilă și printr-o pasă care, de cele mai multe ori, e doar o iluzie.

Dinu vrea mai mult. El nu și-a clarificat încă ideile tactice, dar știe că această nouă aventură ar putea naște idei. Într-o seară, în meciul jucat de Ajax la Sofia — sînt aproape două luni de atunci — a existat un moment cînd tribunele au amuțit. În clipa în care un apărător bulgar a executat o pasă-degajare la firul ierbii, Cruyff a realizat o intercepție cu totul neașteptată. Atunci am asistat la un fenomen neobișnuit pe terenurile noastre. La un semnal nevăzut, alți cinci olandezi s-au năpustit, ca într-o finală olimpică de 100 m, spre poarta bulgară, pentru a-l susține pe Cruyff. A fost un moment de fascinație fotbalistică.

Rostul **liniei de trei**, emanație a acestui fotbalist niciodată mulțumit care se numește Dinu, este de a se ajunge la un asemenea start, sub imboldul liniei a doua.

...Istoria fotbalului a fost scrisă, în primul rînd, de fotbaliști.

Ioan CHIRILA

Mîine, în sala Dinamo

SEMIFINALELE „CUPEI F. R. BOX"

BOX

Mîine, cele patru formații calificate în turneul final al **Cupei F.R. Box**, se vor alinia, în sala Dinamo din Capitală, pentru susținerea meciurilor din cadrul semifinalelor competiției. Ambele partide, cu prilejul cărora se vor desemna finalistele celei mai mari întreceri pugilistice pe echipe, se vor disputa, în continuare, de la orele 17,30.

Nu se cunosc meciurile din prima zi a competiției, deoarece tragerile la sorți se vor efectua abia marți dimineața, după vizita medicală a boxerilor și cîntarul oficial. Așa stînd lucrurile este posibil ca încă din prima zi să asistăm la disputa celor mai bune echipe. **Constructorul Galați** și **Farul Constanța**, apreciate de specialiști ca principale candidate la cucerirea trofeului.

Indiferent de rezultatul tragerilor la sorți, pe ringul din sala Dinamo vor evolua o serie de pugiliști bine cotați în boxul autohton, printre care se cuvine să amintim pe **Aurel Mihai, Aurel Iliescu, Octavian Amăzăroaie, Ilie Dascălu, Vasile Lehăduș, Nicolae Manea, Liviu Oancea, Otto Anderco, Vasile Kiss, Ladislau Mathe, Mircea Toni, Sandu Tirilă, Petre Ganea** și mulți alții. Aceste „prezențe" pe ringul sălii din soș. Ștefan cel Mare con[illegible] spectaculoase,

PRONOSPORT

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la Concursul Pronosport nr. 52, etapa din 24 Decembrie 1972

I. Atalanta — Palermo	1
II. Fiorentina — Roma	1
III. Internazionale — Lanerossi	ANULAT
IV. Juventus — Ternana	1
V. Lazio — Torino	X
VI. Napoli — Milan	X
VII. Sampdoria — Bologna	1
VIII. Verona — Cagliari	X
IX. Bari — Catania	X
X. Brindisi — Genoa	1
XI. Novara — Como	1
XII. Reggiana — Foggia	X
XIII. Lecco — Mantova	1

FOND DE PREMII LEI 325.890